

[Ch. Petersen.]

glemme, at Forslaget, som det fremkom fra Kommissionen, er et Kompromis mellem de Partier, der var repræsenteret i Kommissionen: de 4 store Partier, Administrationens Embedsmænd og Repræsentanter for Tjenestemændenes Centralorganisationer. Det er givet, at alle Repræsentanter, hvilket Parti de end repræsenterede, mødte i Kommissionen med hver sit Syn paa, hvorledes disse Forhold rettelig burde ordnes, og jeg nærer ikke Tvivl om, at havde der ikke hos alle Kommissionens Medlemmer været en oprigtig Villie til at forhandle sig til Rette, vilde vi ikke i Dag i det høje Ting have haft et Forslag til Behandling, som formentlig har Udsigt til om nogle Dage at være blevet ophøjet til Lov.

Det kan ikke nægtes, at der er visse Brøst ved dette Forslag, og det har da ogsaa i ikke ringe Grad været Genstand for en skarp Kritik. Det gælder vel ikke mindst inden for Tjenestemændenes Kredse, hvor der er kommet stærk Utilfredshed til Orde, fordi Forslaget ikke efter de mange forskellige Tjenestemandsgruppers Synspunkter i alle Henseender dækker deres berettigede Interesser og de Krav, de mente at kunne fremsætte. Og jeg for mit personlige Vedkommende — jeg kan ogsaa sige mit Parti — har, siden Lønningsskommissionen afgav sin Betænkning, været udsat for ikke ringe Kritik, fordi vi har kunnet være med til at fremsætte et Forslag af den Beskaffenhed. Jeg vil dog sige, at om end der er kommet megen Utilfredshed til Orde inden for Tjenestemændenes Kredse, fortryder jeg ikke, at jeg er Medunderskriver af Betænkningen og i alle Henseender har Medansvar for det Forslag, Kommissionen har fremsat. Det er nemlig min Opfattelse, at ogsaa for Tjenestemændene i de lavere Lønklasser indeholder Lovforslaget i rent lønteknisk Henseende særdeles mange Goder. Det, Kritikken er gaaet ud paa, har da ogsaa væsentlig været, at Fordelingen af det Beløb, som Lønrevisionen er anslaaet til at ville koste, er sket paa en — ogsaa efter min Mening — mindre demokratisk Maade ved, at der til de to øverste Lønningssgrupper er ydet særdeles rundelige Tillæg, navnlig set paa Baggrund af de ret beskedne Tillæg, som foreslaas afsat til de lavere Lønningssklasser. Men jeg tror ikke, jeg røber nogen Hemmelighed ved at sige, at det gjaldt i Kommissionen for flere af de politiske Partiers Repræsentanter, navnlig naturligvis det konservative Folkepartis og Venstres Repræsentanter, og for den Sags Skyld ogsaa i ikke ringe Grad Administrationens Repræsentanter, at

naar vi kom ned i de lavere Lønningssklasser, hvor det store Gros af Tjenestemænd befinder sig, var man altid meget ængstelig for, hvad de forskellige Forslag vilde andrage i Omkostninger, og man viste stor Bekymring overfor de Ønsker, som disse Tjenestemandsgupper havde fremsat. Alligevel, selv om jeg altsaa ikke i alle Henseender er tilfreds med Forslaget, er jeg glad ved, at vi dog er naaet til et Resultat, et Resultat, jeg ogsaa gerne giver min Stemme.

Naar det i det hele taget er lykkedes at komme til Forstaaelse om dette Forslag i Lønningsskommissionen, tror jeg, det i ikke ringe Grad skyldes den Omstændighed, at Priserne paa alle Livsformødenheder, som er lagt til Grund for Beregningen af Tjenestemændenes Dyrtidstillæg, er faldet i saa høj en Grad, som Tilfældet er. Det faktiske Forhold er, at den Nedskæring, som fandt Sted i 1927 — en Nedskæring, som jeg for mit Vedkommende ansaa for baade uretfærdig og uberettiget, og som androg henimod en Snes Millioner Kroner derved, at man kunstigt nedsatte Tjenestemændenes Dyrtidstillæg med tre Portioner og Konkunkturtillægget med en Tiendedel —, nu som Følge af Prisfaldet er fuldstændig bortelimineret, og det tror jeg, Tjenestemændene ogsaa for deres Vedkommende, ligesom vi i Kommissionen har gjort det, bør tage med i Betragtning, naar man skal bedømme det Lønningssforslag, vi her behandler.

Efter den meget grundige Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for i Folketinget — jeg kan for saa vidt ogsaa sige: efter den ret grundige Gennemgang, det ærede 3die Medlem for 4de Kred (Stensballe) har ladet det blive Genstand for her —, skal jeg ikke gaa dybt i Enkeltheder, men der er dog en Del Punkter, som jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om.

Som det er nævnt baade af den højtærede Finansminister og af den ærede foregaaende Taler, gaar Lovforslaget ud paa en Udgiftsførøgelse til Lønninger for Staten paa ca. 3½ Mill. Kr. Hvad selve de pensionsgivende Lønninger angaar, foreslaas de forhøjet med et Beløb, som udgør 5,4 Mill. Kr., og de særlige Ydelser er foreslaaet forhøjet med ½ Mill. Kr., altsaa tilsammen 6 Mill. Kr. Disse Beløb bliver saa formindsket derved, at der er foreslaaet en Forhøjelse af det Bidrag, som Tjenestemændene selv skal yde til deres Pensionering, en Forhøjelse, der udgør 2,4 Mill. Kr., og endelig er den Aspirantordning, som paatænkes oprettet efter Kommissionssforslaget, anslaaet til at give en Besparelse paa 1,6 Mill. Kr.

Med Hensyn til Størrelsen af de fore-